

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Mf.I.40.008/2025/11.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kovácsné dr. Henter Ágnes ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Szecskay Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd. dr. Bihary Dániel, címe)

A per tárgya:

Munkabér fizetése, szabadság pénzbeli megváltása, kártérítés fizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 14.M.70.071/2023/38.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 14.M.70.071/2023/39.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 31 500 (harmincegyezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes terhén marad az általa, a feleket az ügyben megillető tárgyi költségfeljegyzési jog ellenére előzetesen megfizetett 100 800 (egyszázezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illeték.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2020. június 15. napjától 2022. december 31. napjáig állt munkaviszonyban az alperesnél, kőműves munkakörben. A felek a munkaszerződésben alaphékként a szakmunkás minimálbérben, míg szóban ezen felül nettó napi munkabérben és költségátérítésben állapodtak meg. Az alperes szóbeli megállapodás alapján biztosított a felperes számára szabadságot, amelyről azonban nyilvántartást nem vezetett.

[2] Az alperes nem fizette meg a felperesnek a 2022. november és december havi munkabérét.

[3] A felperes jogosult volt az alperes számára munkaeszközöket, munkaanyagokat és építőanyagokat rendelni.

[4] Az alperes a felperes számára gépjármű használatot biztosított, amely gépjárművel a felperes a tartózkodási helyére távozott, miután az alperes törvényes képviselője közölte, hogy a munkaviszonyt meg kívánja szüntetni. A gépjárművet a felperestől az alperes szállította el.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében 346 000 forint munkabér, 597 000 forint szabadságmegváltás és ezen összegek késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az érvényesíteni kívánt jog alapjaként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (2) bekezdés b) pontját, 115. § (1) bekezdését és 125. §-át, valamint a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg. Előadta, a 2020. június 15. napjától 2022. december 31. napjáig fennállt munkaviszony alatt számára az alperes nem fizette meg a szakmunkás minimálbért 2022. november és december hónapra, valamint a munkaviszony megszűnésekor nem váltotta meg pénzben a ki nem adott 76 nap szabadságát.

[6] Az alperes ellenkérelmében a munkabér megfizetése iránti keresetet elismerte, míg annak elutasítását kérte a szabadság pénzbeli megváltását illetően. Hivatkozott arra, a felperes szabadságának kiadása megtörtént a munkaviszonyának megszűnéséig.

[7] Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő felperessel szemben 1 260 000 forint és annak 2022. december 31. napjától járó késedelmi kamata megfizetése iránt. Az érvényesíteni kívánt jog alapjaként az Mt. 179. § (1) bekezdését jelölte meg. Előadta, 2022 decemberben, a munkaviszony megszűnését megelőzően a felperessel érzelmi közösségben élő (személy 1 neve) telefonon arról tájékoztatta, hogy a felperes rendszeresen tulajdonított el tőle építőanyagokat és egyéb szerszámokat. (személy 1 neve) fényképfelvételeket is küldött annak alátámasztására, hogy a felperes az építőanyagokat és egyéb szerszámokat az otthonában, továbbá a (település neve)-i szomszédjának a garázsában tárolta. Állította, a felperes 177 m² Austrotherm XPS TOP P GK 5 cm-es hőszigetelő lemezt, 69 db Soudal pisztolyos, 750 ml-es purhabot, 23 db 25 kg-os Baumit Profi Contact hőszigetelő ragasztót, 66 db Soudal Soudabond easy 750 ml-es ragasztóhabot, 17 db 10 m-es és 24 db 5 m-es Stanley mérőszalagot tulajdonított el. Kártérítési igényét emellett arra is alapította, hogy a tulajdonában álló, de a felperes által használt gépjárművet a munkavállaló nem szolgáltatva vissza és az elszállítással 40 000 forint, míg a központi zár cseréjével 20 000 forint költsége merült fel.

[8] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Védekezése szerint az alperestől nem tulajdonított el építőanyagokat és munkaeszközöket, ezért kárt nem okozott. A gépjármű elszállítással kapcsolatban felmerült költségek pedig az alperes magatartásából erednek, ugyanis azt készen állt visszaszolgáltatni. Vitatta a kárösszszerűségét is.

Az elsőfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek nettó 346 000 forint munkabért és ezen összeg után 2023. január 1. napjától a kifizetésig terjedő időszakra a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, míg ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 53 126 forint perköltséget és az államnak 86 070 forint eljárási illetéket. Megállapította, 17 830 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[10] Határozatának indokolása szerint az alperes elismerte, hogy a 2022. november és december havi munkabér fizetési kötelezettségének nem tett eleget, amelyre tekintettel marasztalta az alperest a munkabér megfizetésében. Úgy ítélte ugyanakkor, hogy a szabadságmegváltás iránti kereset alaptalan.

[11] A továbbiakban a viszontkeresetet vizsgálva megállapította, a gépjármű elszállításával és a központi zár cseréjével összefüggő költségeket az alperes nem bizonyította, ugyanis annak alátámasztására okiratot nem bocsátott rendelkezésre. Rámutatott, a felperes által ellenbizonyításként felajánlott tanú meghallgatásának akkor lett volna helye, ha a költség felmerülését az alperes bizonyítja. Az alperesnek ugyanis nem a gépjármű elszállításának és zár cseréjének szükségességét, hanem az ezzel felmerült költséget kellett volna bizonyítania.

[12] Az építőanyagokat és a munkaeszközöket illetően a számlákat nem találta alkalmasnak a kár és a felperesi magatartással való okozati összefüggés bizonyítására. A számlákon ugyanis egy helyen sem található a felperes neve, azokon alperesi ügyintézőként más személy van feltüntetve. Emellett a perben nem szolgáltatott bizonyítékot az alperes arra nézve, hogy a felperes ténylegesen mely helyeken és mikor végzett munkát, és a számlákon feltüntetett tételek közül melyeket hol és milyen időtartamban használta fel, és ezek közül melyek azok, amelyek felhasználása nem történt meg. Utalt arra, az alperes által e körben kezdeményezett büntetőeljárás megszüntetésre került és a fényképfelvételek alapján a számlákon található bármely anyag, szerszám nem azonosítható, azokon az alperes törvényes képviselőjének nyilatkozatai szerint sem az a mennyiség látható, amelynek értékét a viszontkeresetében érvényesíteni kívánta. Megjegyezte, az alperes csupán becsülni tudta a kára összegét. Mellőzte ezért a szakértő kirendelését és a tanúbizonyítás lefolytatását.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak a viszontkeresete szerinti részbeni megváltoztatását kérte.

[14] Hivatkozott arra, a munkaviszony 2022. december 31-i megszűnése folytán a felperesnek a nála lévő gépjárművet legkésőbb a következő hétfőn, azaz 2023. január 2. napján vissza kellett volna szolgáltatnia, amelyet többszöri felszólítás után sem teljesített. Ezért döntött annak elszállításáról, amely miatt költsége merült fel.

[15] Álláspontja szerint az építőanyagok a felperesre a munkaköre ellátása céljából kerültek rábízásra, azokkal a felperes dolgozott, tehát azokat kezelte, amelyet alátámasztanak a számlák, mivel azokból megállapítható, hogy az építőanyagok kifejezetten azokon a munkaterületeken kerültek többszörösen megrendelésre, ahol a felperes munkát végzett. A hiány pedig megvalósult azzal, hogy a munkaviszony megszűnésekor nem szolgáltatva vissza a fel nem használt anyagokat és munkaeszközt. Kiemelte, a felperes az elsőfokú eljárásban nem bizonyította, hogy az otthonában készült fényképeken látható anyagok miként kerültek a birtokába. Ezért a felperes felelősségét az Mt. 179. § (1) bekezdése alapján megállapíthatónak tartotta. Megítélése szerint a fényképfelvételeken beazonosíthatók az anyagok közül legalább a hőszigetelő lemez, valamint a ragasztóhab. A szekrény és a játszó gyermek alapján a

fényképek valódiságát megállapíthatónak tartotta. Kitért arra, a kárt a nyilvántartásai alapján és a felperes által végzett munkák helyszínein arányosan magasabb rendelésszám alapján számította. A kár összecszerűségének meghatározását illetően hivatkozott az általános kártérítés alkalmazására, mivel a kár bekövetkezte igazolt, ugyanakkor a felperes által eltulajdonított anyagok természetüknél fogva gyorsan elhasználódnak, így azok pontos, naprakész nyilvántartása nehézségekbe ütközik.

[16] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[17] Állította, 2022. december közepén vele azt közölte az alperes, hogy a továbbiakban nem kell bejárnia dolgozni, azonban a munkaviszonyának megszüntetéséről nem kapott írásbeli intézkedést és az alperes a munkabért sem fizette meg. Csak hónapokkal később a NEAK, illetve az adóhatóság adatbázisából értesült a munkaviszony 2022. december 31-i megszüntetéséről. Ezért a gépjárművet 2023. január 2. napján nem kellett volna visszaszolgáltatnia. Nem vitatta, hogy ilyen kötelezettsége a későbbiekben volt, közölte is az alperessel, hogy annak eleget tesz, így nem volt indokolt az alperes eljárása. Hangsúlyozta, a keresetet az elsőfokú bíróság a kár összegének bizonyítatlansága miatt utasította el, amelyet illetően az alperes fellebbezésében semmilyen indokot nem adott elő.

[18] Az építőanyagokkal kapcsolatos kárigényt illetően lényegesnek tartotta, hogy a számlákon olyan anyagok és eszközök is szerepelnek, amelyek a (személy 1 neve) által készített fényképfelvételeken nem, és a számlákon olyan építkezési helyek vannak, ahol a felperes nem végzett munkát. Megítélése szerint ezért a számlákból mindössze az állapítható meg, hogy az alperes ezeket az építési anyagokat, eszközöket és szerszámokat az építkezésekre megvásárolta, illetve bérelte 2021 decemberétől 2022 novemberéig. A számlákból azonban nem tűnik ki, hogy ezek az építési anyagok azonosak a fényképfelvételeken láthatókkal, mint ahogyan az sem, hogy a számlákon szereplő címen végzett munkát a felperes és ezekre a helyekre indokolatlan túlrendelés történt. Utalt arra, a felperes az őrzési felelősségre korábban nem hivatkozott és egyebekben a hiány bekövetkeztét sem bizonyította.

Az ítéltábla döntésének indokai

[19] A fellebbezés alaptalan.

[20] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[21] Ennek megfelelően a felülbírálat keretében – figyelemmel a fellebbezés indokaira – a viszontkeresetet illetően az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelése vonatkozásában a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására volt lehetőség.

[22] Az alperes viszontkeresetében kárigényt érvényesített a felperes munkavállalóval szemben. Ennek jogalapjaként konkrét jogszabályhely feltüntetésével az Mt. 179. § (1) bekezdését jelölte meg. Az alperes a fellebbezésében más jogalapot konkrét jogszabályhellyel nem jelölt meg, és más, az érvényesített alanyi jogot adó jogszabályi rendelkezési tartalmat sem nevezett meg. Az Mt. 180. §-ában szabályozott megőrzési felelősség tényállási elemei közül a dolog jegyzék vagy átvételi elismervény alapján, aláírással igazoltan való átvételére nem hivatkozott, erre nézve tényállítást sem tett. Az alperes tehát a viszontkeresete szerinti jogállításon a másodfokú eljárásban nem változtatott, azaz viszontkereset-változtatást nem adott elő, ezért annak a Pp. 373. § szerinti törvényi feltételeit sem kellett vizsgálni. Az előbbiek következtében a felperes munkavállaló felelősségét az Mt. 179. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kellett megítélni.

[23] Az Mt. 179. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megtéríteni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben foglalt feltételeket, a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

[24] A gépjárművel kapcsolatos igényt illetően a felperes nem vitatta, hogy a munkaviszonya megszűnése folytán a gépjármű visszaszolgáltatására volt köteles. Hivatkozott ugyanakkor arra, hogy a gépjárművet kész volt visszaszolgáltatni, és az alperes a követelt kártérítés összegét nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a gépjármű elszállításával és a zárjának cseréjével összefüggő költségeket nem bizonyította, amelyet az alperes fellebbezésében nem támadott, nem állította, hogy a kár összecszerúségét illetően bizonyítási kötelezettségének eleget tett volna. Ezért e körben a Pp. 370. § (1) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú ítélet nem volt felülbírálható, így a másodfokú eljárásban irányadónak kellett tekinteni a kár bizonyítatlanságát. Következésképpen a gépjárművel összefüggő igényt érintően nem állapítható meg a kártérítési felelősség alapvető tényállási eleme, a kár, amely hiányában kártérítésben való marasztalásra nem kerülhet sor (hasonlóan: Kúria Pfv.VI.20.938/2021/4. szám).

[25] Az építőanyagok és a szerszámok esetében az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy azokat az alperes eltulajdonította volna, amelyet az alperes fellebbezésében vitatott. Ennek kapcsán lényeges, a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú eljárásban a mérlegelési szabadság korlátozott, ugyanis a másodfokú bíróság a bizonyítás eredményét csak akkor mérlegelheti felül, ha az okszerűtlen volt. Ez akkor állapítható meg, ha a tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondást tartalmaz, továbbá, ha a bizonyítékokból csak a fellebbezéssel támadott határozattól eltérő ténybeli következtetésre lehet jutni. Nem ad alapot ezért a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő ténybeli következtetés is levonható lett volna.

[26] Az alperes állításának alátámasztására a perben négy fényképfelvételt csatolt, amelyen látható anyag mennyisége azonban lényegesen kisebb, mint amennyit a viszontkeresetében megjelölt. A fényképfelvételek elkészültének helye sem állapítható meg. A felperes vitatásával szemben ugyanis nem áll rendelkezésre olyan további bizonyíték vagy peradat, amely alapján a fényképfelvételeken látható ingatlan a felperes személyéhez lenne köthető. Az alperes által becsatolt számlákon az alperes mint vevő ügyintézőjeként a felperes nincs feltüntetve, azokon több helyen átvevő ügyintézőként az alperes törvényes képviselője, (személy 2 neve) szerepel. Kétségtelen, a számlákon fel van tüntetve a munkavégzés területe, ugyanakkor a felperes vitatásával szemben az alperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, bizonyítási indítványt, amely azt támasztaná alá, hogy a felperes ezeken a munkahelyeken végzett munkát, és az alperes törvényes képviselője is azt mondta el személyes meghallgatásakor, hogy a felperes nem valamennyi munkaterületen dolgozott (24. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal 1. bekezdés). Nem állapítható meg erre vonatkozó bizonyíték nélkül az sem, hogy az alperes részéről az építkezéshez szükséges anyagokon, munkaeszközökön túlmenően történtek volna ténylegesen beszerzések. Lényeges továbbá, az alperes feljelentése alapján indult büntetőeljárás is megszüntetésre került.

[27] Mindezekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a bizonyítékokból kizárólag azt a következtetést lehetne levonni, hogy az alperes viszontkeresetében megjelölt mennyiségű építőanyagot és munkaeszközt a felperes eltulajdonította. Nem a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén alapul tehát az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a viszontkeresetben feltüntetett építőanyagokat és munkaeszközöket a felperes nem tulajdonította el. Ezért ezzel összefüggésben a tényállás módosításának nem volt helye.

[28] Az építőanyagokkal és szerszámokkal összefüggő kártérítési igény esetében így – az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint – hiányzik a bizonyított kár és a kárral okozati összefüggésben álló felperesi magatartás, amely miatt a felperes kártérítési felelőssége nem áll fenn.

[29] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[30] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperesnek a jogi képviseletével kapcsolatban felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

[31] A feleket az ügyben a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja szerint megillető tárgyi költségfeljegyzési jog ellenére előzetesen megfizetett 100 800 forint fellebbezési eljárási illeték a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján marad az alperes terhén.

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Tolna András s.k.

előadó bíró

Dr. Telegdy Gergely

táblabíró